

BİYOĞÜVENLİK KANUNU ÇIKARILMALI VE GDO LAKIN ZARARSIZ OLDUKLARI KAMU KANITLANANA KADAR ÜLKEYE GİRİŞİNE İZİN VERİLMEMELİDİR.

5553 Sayılı 8 Kasım 2006 tarihli Resmi Gazete yayınlanarak yürürlüğe giren Tohumculuk kanununun amacı 1. m. de bitkisel üretimde verini ve kaliteyi yükseltmek, tohumluklara kalite güvencesi sağlamak, tohumluk üretim ve ticareti ile ilgili düzenlemeleri yapmak ve tohumculuk sektörünün yeniden yapılandırılması ve geliştirilmesi için gerekli olan düzenlemeleri gerçekleştirmektir şeklinde düzenlenmiştir.

Tohumculuk yasası önemli bir yasa olmakla birlikte bundan önce ele alınması gerekli Biyogüvenlik Yasasının çıkarılmadan böyle bir düzenleme yapılması ve en başta da GDO genetiği değiştirilmiş ürünler konusunda düzenlemeye gidilmemiş olması mefhumu muhaliften hareket ile kanunun yorumu ile adeta bu ürünlerin serbestçe hiçbir denetimden geçmeksizin ülkemizi/e girebilmesini ve dolayısıyla ülkemiz açısından ciddi genel sağlık sorunları ve sair milli güvenliğimizi tehdit edebilecek bir husus olarak açık bırakılmıştır. Nitekim bu düşüncemizin ne kadarda gerçek olduğu geçen süreç içinde Ülkemizde yapılan laboratuvar ve tez çalışmalarında piyasada çok sayıda GDO İLİ gıda ve ürünün kullanımda olduğu tespiti ile ortaya çıkmıştır. Bilindiği gibi savaşlar artık şekil değiştirmiş olup özellikle biyolojik savaşta bir savaş çeşidi olarak her ne kadar savaş hukukuna uymasada kullanıldığı uluslar arası kamu oyunda sıkça dile getirilmektedir.

Bu bakımdan acil olarak biyogüvenlik yasasının GDO lar yönünden de zararsız oldukları ispatlanana kadar ülkeye girişi yasaklanarak kanunlaşması gereklidir. Öle yandan Türkiye nin yıllık 2 milyon ton civarında en büyük gdo lu mısır yetiştiricisi Arjantin ve ABD. den mısır ithal etliği düşünüldüğünde konun önemi bir kez daha anlaşılacaktır. Besin zincirinde hayvan özellikle tavuk yemi olarak kullanılan mısırın yetişen hayvanın tüketilmesi sonucu dahi insan sağlığına telafisi imkanı olmayan Zararlar serebileceği gen bilimcilerin ve tıp doktorlarınca bildirilmektedir.

Ayrıca Anadolu mm bitki çeşidi bakımından dünyanın en zengin coğrafya parçalarından olduğu 13 bine yakın bitki çeşidine ev sahipliği yaptığı bu hali ile Avrupa Kıtasında mevcut olan bitki çeşidinden daha fazla çeşide ve dolay ısıyla bir gen bankasına sahip olduğu anlaşılacaktır. Bu zenginliğin değerlendirilerek verimli kullanılması için gerekli yasal düzenleme yapılmalıdır. Aksi taktir de Türkiye den bir çok bitki çeşidinin götürülmesi topraklarımızın verimsizleştirilerek ovalara sanayi kuruluşları kurarak bu bankanın kısa sürede bir bitki yokluğuna dönüşmesi uzak değildir. Sözelimi 1 500 lü yıllarda Osmanlı da yetişen Lale leri şimdi İstanbul Belediyesi si Hollanda dan ithal etmektedir.

Kanunun eleştirel yaklaşılan bir yönü de "M .15 - Bakanlık, gerekli gördüğü hallerde, 5 inci. 6 ncı. 7 nci ve 8 inci maddelerde belirtilen yetkilerini, kısmen veya tamamen Birliğe, kamu kurum ve kuruluşlarına, öze! hukuk tüze! kişilerine veya üniversitelere: şartlan belirlenmek kaydıyla süreli veya süresiz olarak devredebilir." Şeklindeki düzenleme de oldukça riskli ve sakıncalı sonuçlara sebebiyet verebilecektir Zira önceki yasal düzenlemede 30S Sayılı Tohumlukların Tescil Kontrol ve Sertifikasyonu hakkında ki kanunun 2. maddesin de de böyle bir hüküm bulunmakta ancak şimdi özellikle konulan bu hükmün kullanılmayacağı anlamına gelmeyecektir. Tohumların üretimi iç ve dış ticarete izin verilmesi ve benzeri yetkilerin devri tamamen denetimsiz bir piyasaya sebebiyet verebilir ki bunun da ne gibi tehlikelere yol açacağı bizim gibi gelişme devresindeki ülkemiz yönünden tehlikeli

sonuçlar onaya koya bileceği bilinmektedir. Yetkinin bir kısmının özellikle kamu kurumu niteliğindeki niversite ve kamu tüzel kişilerine devri denetim yetkisinin bakanlıkta saklı kalması Őartıyla kamu yararına olabilir. Ancak zel kuruluşlara hele de tohumculuk sektörünün yabancı kaynaklı Őirketlere bırakılması sonucunu doğuracak bir duruma bırakılması gerçekten de bir çok jnden sakıncalı olabilecektir. Zira lkemi/de yerli, oturmuş -piyasası yerleşmiş , kökleşmiş pek az tohumculuk kuruluşu bulunmaktadır.Bu konuda birliklerinde sürece aktif katılımı sağlanarak denetim yetkisi mutlaka bakanlıkta olmalıdır. Bilim ve teknoloji yetersizliğinden kurtulup tohumculuk ta da ileri düzeydeki ülkelere yetişmek ve hatta geçmek olasıdır. Ancak bunun yolu yetkilerin zel Őirketlere devri yoluyla kesinlikle olmamalıdır. Üniversitelerdeki sorunlar planlama sorunları ziraat mühendislerinin istihdamındaki sorunlar .toprak reformu ülkenin sağlıklı olarak tamamının kadostral yapısının oluşmaması bu konudaki önemli eksikliklerimizdir,

Öte yandan Kanundaki önemli bir konu da Birlik Hakem Kurulu ve bu kurula verilen görevlerle ilgilidir. Kanunun 33. maddesine göre , "Birlik Hakem Kurulu alt birliklerin kendi yeleri arasından iki yıl için seçecekleri, konu uzmanı en az ikişer temsilciden oluşur. Seçilen temsilci sayısı kadın da yedek temsilci seçilir. Temsilcilerin birliklerden çıkması, çıkarılması. lm, istifası hallerinde yerlerine yedek temsilciler Hakem Kuruluna katılır. Hakem Kurulu asıl yeliğine seçilen temsilciler. Birlik ve alt birlik organlarındı: görev alamazlar.

Hakem Kurulunun görevleri Őunlardır:

a) Birlik ve alı birlikler, alt birlikle: ve yeleri ile alt birlik yeleri ve üçüncü kişiler arasında ortaya çıkacak ihtilafları uzlaşma, arabuluculuk ve hakemlik yoluyla zmek." tir

Bu konuda kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan kurumun nc Őahıslar olan sözleşmeli tohum üreticileri ve tohumu kullanan çiftçilerle birliğe ye tohumculuk Őirketleri arasında çıkacak ihtilafları zme kavuşturun bir yargı yetkisi verilmektedir. Çiftçi kendisinin temsil edilmediği büyük Őirketlerin elemanlarından seçilen bu kuruldan nasıl adil bir sonuç alabilir. Zira kullandığı tohumu üreten Őirkete ilişkin nasıl bu hakem kurulu hukuka uygun eşitlikçi bir karar verebilir. Bu konuda özellikle düzenleme eksiktir. Hukuka uymamıştır. Zira bu kurullar ancak meslek etiğine aykırılıkları denetler ve yaptırımlarla mesleği koruma altına alır. Bunun dışında ki ihtilafları yargı erki yani mahkemeler zer, zmesi gerekir.

CARTAGENA BİYOĞVENLİK PROTOKOLÜ (CBP)

Birleşmiş Milletler (BV1) Biyolojik eşitlilik Sözleşmesinin 8(g) ve 19.3 maddelerinin uygulanmasına yönelik olarak ve Sözleşmenin II/5 nolu Taraflar Konferansı Kararı gereğince hazırlanan Biyogüvenlik Protokolü 130'dan fazla ülke tarafından 29 Ocak 2000 tarihinde Fransa'da kabul edilmiştir. Türkiye 24 Mayıs 2000 tarihinde Protokolü imzalamıştır. Őimdiye kadar 107 lke Protokolü imzalamıştır. Sözkonusu protokol hükümleri gereği ülkemizin yükümlülüklerini yerine getirmesinin başlıca önceliği bu konudaki yasal boşluğun giderilmesi ile en önemli adım atılacaktır.

zelle özellikle yukarıda sıralanan nedenlerle tohumculuk yasasının aksak ve olumsuz yanlarının giderilmesi için kısa sürede Biyogüvenlik Yasası çıkarılmalı ve GDO lu ürünlerin güvenilirlikleri kanıtlanmadıkça yurda girişine izin verilmem: idil